

Udtryk »Kønssygdom« er i Praksis forstaaet som omfattende de samme Sygdomme.

Ud over de nævnte tre Kønssygdomme er i Overensstemmelse med Lovgivningen de fleste Steder i Udlandet som en fjerde Kønssygdom medtaget Lymfgranuloma inguinale, idet denne Sygdoms Smittefarlighed i Forbindelse med den Omstændighed, at den som de tre hidtil af Begrebet Kønssygdom omfattede Sygdomme fortrinsvis spredtes ved Samleje, har gjort det rimeligt at sidestille den med disse.

Man har derhos anset det for rimeligt, at der hjemles Adgang for Administrationen til at fastsætte, at ogsaa andre Sygdomme, for hvilke tilsvarende Omstændigheder maatte gøre sig gældende, helt eller delvis skal kunne behandles efter de i Loven indeholdte Regler.

Oktoberloven giver udover sin Titel ikke direkte Udtryk for, at den kun kommer til Anvendelse paa Kønssygdomme i smittefarligt Stadium og Kønssygdomme, der frembyder Fare for Overførelse til Afkommet, men Loven har klart kun taget Sigte paa saadanne Tilfælde, og den anførte Begrænsning, der nu er foreslaaet angivet i § 1, Stk. 2, har da ogsaa været fastholdt i Administrationens Praksis, saaledes som denne har fundet Udtryk bl. a. i Sundhedsstyrelsens Cirkulærer af 6. Maj 1937.

Man har ikke fundet det nødvendigt i Lovforslaget at præcisere, hvornaar Kønssygdom maa anses for at være i smittefarligt Stadium, idet der selv uden udtrykkelig Udtalelse herom i Lovforslaget af Indenrigsministeriet og Sundhedsstyrelsen maa kunne gives nærmere Regler herom; dette faar navnlig Interesse for Administrationen ved Afgørelsen af, hvor langt Indlæggelse til Observation for Kønssygdom og Behandling herfor vil kunne udstrækkes mod Ydelse af Statsrefusion, jfr. ogsaa Forslagets § 22, Stk. 3, hvorefter Indenrigsministeren er bemyndiget til at træffe de til Lovens Gennemførelse nødvendige Foranstaltninger.

Til § 2.

Selvom det allerede efter § 14 i den under 31. Marts 1915 i Henhold til Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 § 5 udfærdigede Instruks for Kredslæger paahviler disse at modarbejde Indførelse og Udbredelse af Kønssygdommene, har man dog fundet det rimeligt i Lovforslaget udtrykkeligt at fast-

slaa Embedslægernes Pligt til at føre nøje Tilsyn med og forestaa Ledelsen af Bekæmpelsen, jfr. herved ogsaa Reglerne i Forslagets §§ 12 ff. I Lighed med den Ordning, der for Tuberkulosebekæmpelsens Vedkommende er gennemført med Tuberkulosestationerne som lokale Centre for Bekæmpelsen, har man ment at burde lade hver Kredslæge inden for sin Lægekreds have Ansvaret for Bekæmpelsen af Kønssygdommene, saaledes at Bekæmpelsen gennem visiterende og praktiserende Læger til en vis Grad samles hos Embedslægen.

Saafernt der bliver ansat Læger med Specialisterkendelse i Hud- og Kønssygdomme som Konsulenter ved de offentlige Sygehuse og til Deltagelse i den ambulante Behandling af Kønssygdomme, jfr. Forslagets §§ 19, Stk. 2, og 5, Stk. 2, bør disse Speciallæger efter nærmere af Indenrigsministeren godkendte Retningslinier deltage i Kønssygdommenes Bekæmpelse, men Embedslægen bør dog ogsaa i disse Tilfælde bevare et vist Overtilsyn, for at der kan blive tilvejebragt en Enhed i det lokale Arbejde med Sygdomsbekæmpelse og Sygdomsforebyggelse. Endvidere bør den paagældende Speciallæge yde de øvrige i Amtet ansatte Embedslæger og visiterende Læger Bistand i deres Virksomhed med at organisere Smittebekæmpelsen paa den mest effektive Maade.

Embedslægerne maa under Ledelsen af Kønssygdommenes Bekæmpelse være forpligtet til at følge de af Indenrigsministeren og Sundhedsstyrelsen givne Forskrifter. Man har ikke fundet det nødvendigt i Forslaget at give nærmere Regler om Sundhedsstyrelsens Ledelse af Bekæmpelsen, idet denne er forudsat at ske paa samme Maade som hidtil.

Til § 3.

I Henhold til Oktoberlovens § 5 er Personer, der lider af Kønssygdom, pligtige at underkaste sig Kur for offentlig Regning, medmindre de godtgør, at de har undergivet sig tilbørlig privat Lægebehandling. Denne fundamentale Regel bør efter Indenrigsministeriets Opfattelse udvides, saaledes at Pligten ogsaa kommer til at omfatte Personer, som uden bestemt at vide, at de lider af Kønssygdom, dog har Grund til at formode dette, ligesom det udtrykkeligt bør udtales, at de paagældende ogsaa er pligtige at lade sig undersøge med Henblik paa, om de lider af Kønssygdom.